

רע"פ 2050/22 - פלוני נגד פלוני, מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2050/22

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
נצרת (כב' הנשיא א' אברהם) מיום 20.02.2022
בתיק עפא 037368-08-21

בשם המבקש: עו"ד הדס גרניט; עו"ד רעות צומעי

בשם המשיב 1: עו"ד דורונה קורין הירש

בשם המשיבה 2: עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק-דין של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' הנשיא א' אברהם) בעפ"א 37368-08-21 מיום 20.2.2022. בפסק הדין נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת מ' חליחל-דיאב) בצ"מ עמוד 1

34261-01-19 מיום 11.8.2021, שביטל צו איסור פרסום ביחס לפרטים מזהים של המבקש בהליך הנ"ל.

הרקע לבקשה

2. בחודש דצמבר 2018 נעצר המבקש בחשד לאחזקת מקום המשמש לזנות ולביצוע עבירות נלוות, לרבות הלבנת הון. בדיון שהתקיים ביום 16.12.2018 בבקשה להארכת מעצרו (מ"י 34818-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני; להלן: ההליך הפלילי) נעתר בית משפט השלום בנצרת לבקשת המבקש ליתן צו איסור פרסום ביחס לפרטים מזהים לגביו.

3. עם מעצרו של המבקש הוציא מפקד מחוז הצפון של המשטרה צו מנהלי המגביל למשך 30 יום את השימוש במקום שבו לפי החשד נעברו העבירות (להלן: צו הגבלת השימוש). ביום 23.2.2019 הורה בית משפט השלום בנצרת על הארכת תוקפו של צו הגבלת השימוש ב-60 יום נוספים, וביום 15.4.2019 – ב-30 יום נוספים (צ"מ 34261-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני, ולהלן: הליך הגבלת השימוש), מכוח סמכותו לפי סעיף 3א לחוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, התשס"ה-2005.

4. ביום 10.11.2020 הגיש המבקש במסגרת הליך הגבלת השימוש, בקשה להחיל על הליך זה את צו איסור הפרסום שניתן בעניינו בהליך הפלילי. ביום 24.3.2021 הגיש המבקש בקשה למתן החלטה בבקשתו הנ"ל, וציין כי המשיבה 2 (להלן: המדינה) אינה מתנגדת לבקשה. בנסיבות אלה, נעתר בית משפט השלום בו-ביום לבקשה, וקבע – מבלי להוסיף נימוקים – כי "נוכח הסכמת הצדדים, ניתן בזה צו איסור פרסום שמו של המבקש".

5. ביום 27.4.2021 הגיש המשיב 1 (להלן: המשיב), שלא היה צד להליך הגבלת השימוש או להליך הפלילי, בקשה לבית משפט השלום במסגרת הליך הגבלת השימוש לביטול צו איסור הפרסום שניתן בעניינו של המבקש בהליך האמור, בטענה כי קיים אינטרס ציבורי בפרסום הפרשה, בין השאר לנוכח רלוונטיות המידע שנאסר פרסומו לבחירות המוניציפליות.

6. ביום 11.8.2021 נעתר בית משפט השלום לבקשה והורה על ביטול צו איסור הפרסום בהליך הגבלת השימוש. בין היתר, נקבע כי הליך הגבלת השימוש התנהל משך שנה ועשרה חודשים, ואף ניתנו בו שתי החלטות שיפוטיות, מבלי שחל עליו צו איסור פרסום ומבלי שהוגשה בקשה בעניין; כי המבקש לא הוכיח שאי-הטלת הצו תגרום לפגיעה חמורה בפרטיותו החורגת מהפגיעה בכל חשוד שמתנהלים נגדו הליכים פליליים; וכי עיקרון פומביות הדיון מקבל משנה תוקף במקרה דנן משמדובר בסוגיה בעלת עניין ציבורי – הגבלת שימוש במקום ששימש לפי החשד לביצוע עבירות סרסרות וזנות.

7. ביום 20.2.2022 דחה בית המשפט המחוזי ערעור שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי ציין כי במסגרת הליך הערעור עדכנה המדינה כי הוחלט שלא להעמיד לדין את המבקש על עבירות הנוגעות לעיסוק בזנות, אלא רק על עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]. נקבע כי הדבר מלמד על סגירת תיק החקירה נגד המבקש בכל הנוגע לעבירת העיסוק בזנות, שבגינה ביקש המשיב לבטל את צו איסור הפרסום, כאמור. על רקע האמור, בחן בית המשפט המחוזי אם יש מקום לבטל את צו איסור הפרסום בראי העקרונות שהתווה בית משפט זה בבש"פ 6988/19 פלוני נ' הוצאת עיתון הארץ (26.11.2019) (להלן: עניין פלוני), שם נדונה שאלת תוקפו של צו איסור פרסום ביחס לפרטים מזהים של חשוד שנסגר תיק החקירה בעניינו, בהתאם לסעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק). בית המשפט המחוזי

עמד על כך שלפי עניין פלוני, בנסיבות הנ"ל "פומביות הדיון היא הכלל, ואיסור הפרסום הוא החריג", וקבע כי בענייננו לא נמצא מקום לסטות מן הכלל האמור. בין היתר, ציין בית המשפט המחוזי כי אמנם המבקש הוא עורך דין ללא עבר פלילי, בעל משפחה, אך נקבע כי הפגיעה שעלולה להיגרם לשמו הטוב, לכבודו, לפרנסתו ולמשפחתו אינה שונה מפגיעות כאמור שעלולות להיגרם לכל חשוד נורמטיבי המעורב לכאורה בפלילים כתוצאה מפרסום החשדות נגדו. בית המשפט המחוזי דחה אמנם את טענת המשיב, שלפיה הפרסום בענייננו חשוב לנוכח רלוונטיות המידע לבחירות המוניציפליות, אך הדגיש כי ככלל, לפי עניין פלוני, קיים עניין ציבורי בפרסום גם אם נסגר תיק החקירה ללא כתב אישום, ורק במקרים חריגים יותר איסור הפרסום על כנו, אך לא זהו המקרה הנדון.

8. מכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה לצד בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ובהחלטתי מיום 29.3.2022 הוריתי על עיכוב ביצוע כאמור עד להחלטה אחרת.

טענות הצדדים

9. המבקש טוען, בין היתר, כי בית המשפט המחוזי לא איזן כראוי בין השיקולים הצריכים לעניין; כי הנזק שעלול להיגרם למבקש כתוצאה מביטול צו איסור הפרסום כאמור חריג בהיקפו ואינו מידתי; כי ביסוד בקשת המשיב לבטל את צו איסור הפרסום ניצבים שיקולים זרים; וכי בית המשפט המחוזי לא עמד על נסיבות חדשות שמצדיקות סטייה מהאיזון שנקבע עת הוטל צו איסור הפרסום. לשיטת המבקש, עניינו מעורר שאלה משפטית עקרונית, באשר עסקינן בפגיעה בזכותו החוקתית לפרטיות.

10. בתגובות המשיבים נטען, בעיקרו של דבר, כי הבקשה אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית ודינה להידחות.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובות לה הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

12. כידוע, רשות לערער ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים המעוררים שאלה משפטית עקרונית, או בהינתן נסיבות חריגות המצדיקות זאת לשם מניעת עיוות דין או עוול קשה. כך ככלל, וכך גם בבקשות ב"גלגול שלישי" על החלטות הנוגעות לצווי איסור פרסום (ראו, למשל: בש"פ 6806/14 חכים נ' מדינת ישראל (15.10.2014); בש"פ 5355/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 3 (5.7.2016); בש"פ 4881/17 רוטקוביץ' נ' מדינת ישראל, פס' 4 (15.6.2017); בש"פ 5602/17 סלונימסקי נ' מדינת ישראל, פס' 5 (11.7.2017); בש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית, פס' 6 (13.3.2019); רע"פ 8233/21 פלוני נ' בריינר, פס' 14 (14.12.2021)). לא זו אף זו, הבקשה דנן איננה מעוררת אף שאלה משפטית עקרונית; טענות המבקש נטועות בגדרי עניינו הפרטי ונדונו על-ידי בית המשפט המחוזי, והמבקש לא הצביע על עוול קשה או עיוות דין שנגרם לו כתוצאה מפסק-הדין. בנסיבות אלו אין מקום להיעתר לבקשה.

13. למעלה מן הצורך ראיתי להעיר כי גם לא מצאתי ממש בטענות המבקש לגופן. בבסיס הבקשה מונחת הטענה כי משעה שהוסרו החשדות נגד המבקש, נחלש העניין הציבורי בעניינו ומתגבר הצורך להגן על פרטיותו וכבודו, כך שנקודת האיזון נוטה במובהק

לעבר הותרת איסור הפרסום על כנו. אלא שטענה מסוג זה נדחתה במפורש בעניין פלוני, שם נקבע כי בנסיבות שבהן הוחלט לסגור תיק חקירה בעניינו של חשוד, "העובדה שבעבר הוחלט על חיסוי שמו של החשוד איננה משנה את נקודת המוצא, שלפיה פומביות הדיון היא הכלל ואיסור הפרסום הוא החריג" (בפס' 35). ואכן, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, עצם העובדה כי המבקש הוא עורך-דין ואיש משפחה אין בה כדי להכניסו בגדרי החריג לכלל הנ"ל. מבלי להקל ראש בנזק שעלול להיגרם למבקש במישור האישי-משפחתי כתוצאה מהפרסום בעניינו, המבקש לא הצביע על כך שמדובר בנזק אשר חורג מזה אשר מאפיין ברגיל מקרים כגון דא (ראו והשוו שם, בפס' 43). ויוזכר: עסקינן בצו איסור הפרסום שניתן בהליך הגבלת השימוש, אשר התנהל משך למעלה משנה וחצי בדלתיים פתוחות ומבלי שהמבקש הגיש בקשה ליתן צו איסור פרסום בעניינו, כשבמהלך התקופה אף ניתנו כאמור שתי החלטות שיפוטיות שפורסמו מבלי לחסות את פרטיו המזהים.

14. סוף דבר, הבקשה נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן בהחלטתי מיום 29.3.2022 – יבוטל. בנסיבות העניין לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשפ"ב (13.6.2022).

ש ו פ ט ת